

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Bernardi Primi Clarævallensis Abbatis, Ordinis
Cisterciensium Antesignani, melliflui Ecclesiæ Doctoris
Sermones In Dominicas & Festa per annum**

Bernardus <Claraevallensis>

V. De medio Adventu, & triplici Innocatione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39254

De Adventu Domini, Sermo V. 17

Deargentemus ergo pennis nostras in Christi conversatione, sicut & Martyres sancti laverunt stolas suas in eius passione. Imitemur, quanto ad possumus, etim qui sic dilexit paupertatem, ut quamvis in eius manu essent fines terrae, tamen non habuit ubi caput reclinaret^o; ita ut Discipulos adherentes ei legamus fame compulsos spicas manibus confri-
casse^p, cum per sata transirent: quique tanquam ovis ad occisionem ductus est, & sicut agnus coram tondente se obmutuit^q, & non aperuit os suum: quem & super Lazarum^r & super civitatem flevisse^s, & in orationibus pernoctasse legimus^t: risisse verò aut iocatum nusquam: qui sic esurivit iustitiam, ut cum propria non haberet, tanquam pro peccatis nostris à seipso exegit satisfactionem. Unde in cruce nihil aliud quām iustitiam fitiebat: qui pro inimicis mori non dubitavit, & oravit pro crucifixoribus suis: qui peccatum non fecit, & imposita sibi ab aliis patienter audivit: qui pro reconciliandis sibi peccatoribus tanta sustinuit.

Christus imitandus.

^oLuc. 9.8

^pLuc. 6.9.

^qEsa. 53.6

^rJoan. 11.6

^sLuc. 19.6

^tLuc. 6.6.

*Christus flevisse
legitur nus-
quam risisse.*

De medio Adventu, & triplici innovatione.

S E R M O V.

Diximus nuper, his qui deargentaverunt pennis suas, dormiendum inter medios clerros, duos significantes Adventus: sed ubi sit dormiendum, non diximus. Tertius enim quidam adventus est medius inter illos: in quo delectabiliter dormiunt, qui eum norunt. Illi enim duo manifesti sunt, sed non iste. In priori quidem in terris visus, & cum hominibus conversatus est: quando (sicut ipse testatur) ^a & viderunt, ^b & oderunt^c. In posteriori verò videbit omnis caro salutare Dei nostri. ^aJoan. 15.6
Et videbunt in quem transfixerunt^c. Medius occultus est, in quo soli ^cJoan. 19.6
cum in seipsis vident electi, & salvæ fiunt animæ eorum. In primo ergo venit in carne & infirmitate: in hoc medio in spiritu & virtute; in ultimo in gloria & maiestate. Per virtutem enim pervenitur ad gloriam: quia Dominus virtutum ipse est Rex gloriae^d. Et item alibi ait idem Propheta^e: Ut viderem virtutem tuam, & gloriam tuam. Adventus siquidem iste medius, via quedam est, per quam à primo venitur ad ultimum. In primo Christus fuit redemptio nostra, in ultimo apparabit vita nostra. In isto ut dormiamus inter medios clerros, requies est & consolatio nostra.

^aJoan. 15.6
^bLuc. 3.12

^cJoan. 19.6
*Triplex Ad-
ventus.*

^dPsal. 23.6
^ePsal. 62.6

Sed ne cui fortè inventitia videantur quæ de hoc adventu medio dicimus, ipsum audite: Si quis diligit me, inquit^f, sermones meos servabit; & Pater meus diligit eum, & ad eum veniemus. Sed quid est, si quis diligit me, sermones meos servabit? Legi enim alibi^g. Qui timet & Eccl. 15.2

Sermones S. Bernardi.

C

Deum,

Deum, facit bona, sed plus aliquid dictum sentio de diligente, quia sermones DEI servabit. Ubi ergo servandi sunt? Haud dubium quin in corde, sicut ait Propheta^b: In corde meo abscondi, eloquia tua, ut non pecem tibi. Sed quomodo in corde servandi? An sufficit sola eos servare memoria? At verò sic servantí dicet Apostolus^c: Quoniam scientia inflat.

^b Psal. 118. b^{i. Cor. 8. a}
Sermones DEI
servandi non
in sola memo-
ria, sed etiam
in oribus.

Denique & memoriam facile delet oblivio. Sic serva sermonem DEI, quomodo melius servare potes cibum corporis tui. Nam & ille panis vivus est, & cibus mentis. Panis terrenus dum in arca est, potest à fure tolli, potest à mure corrodi, potest vetustate corrumpi. Ubi verò comederas illum, quid horum ti-

^{k Luc. 11. d}

meas? Hoc modo custodi verbum Dei. Beati enim qui custodiunt illud^k. Ergo trajiciatur in viscera quædam animæ tuæ: transeat in affectiones tuas, & in mores tuos. Comede bonum, & delectabitur in crassitudine anima tua. Ne obliviouscaris comedere panem tuum, ne exarescat cor tuum, sed adipe & pinguedine repleatur anima tua.

^{i. Cor. 15. f}
Triplex inno-
vatio nobis
praefixa per
Christum;
Cordis, oris,
operis.
Inde virtutes
succedunt vi-
tum.

Si sic verbum DEI servaveris, haud dubium quin ab eo serveris. Veniet enim Filius ad eum de Patre, veniet Propheta magnus qui renovabit Hierusalem, & illa nova faciet omnia. Hoc enim facit hic Adventus, ut sicut portavimus imaginem terreni, sic portemus & imaginem cœlestis^l. Sicut vetus Adam effusus per totum hominem, & totum occupavit: ita modo totum obtineat Christus, qui totum creavit, totum redemit, totum & glorificabit; quique totum hominem salvum fecit in sabbato. Erat in nobis aliquando vetus homo, prævaricator ille erat in nobis tam in manu quam in ore & in corde. In manu dupliciter, per facinus & flagitium. In ore similiter per arrogantiam & detractionem. In corde quoque per desideria carnis, & desideria gloriæ temporalis. Nunc autem si qua nova creatura in ipso, vetera transierunt, & contra facinus in manu, innocentia: contra flagitium, continentia est. In ore contra arrogantiam, verbum confessionis: contra detractionem, verbum ædificationis, ut recedant vetera de ore nostro. In corde verò contra carnis desideria, charitas; humilitas contra gloriam temporalem. Et vide si non in his tribus Christum DEI verbum recipiant singuli electorum, quibus dictum est.

^{m Cant. 8. b}

Pone me signaculum super brachium tuum: signum super cordum tuum^m.

^{n Rom. 10. b}

*Et alibi, Prope est verbum in ore tuo, ^C in
corde tuoⁿ.*

De tri-